

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 8. De Constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

simus dicere: *Fidem seruamus; & cum exemplo patientiæ Iob, quia donec 2. Ti 2. 7. deficiamus, ab innocentia nostra non Iob 27. 5. recedemus.* Nam si nos fidem vsque ad finem tibi seruauerimus, absq; dubio à te remuneratore fidelissimo, *mercedem bonam, & confertam, & cogitatam, & superfluentem, recipiemus. Luc. 6. 35.* Quam da nobis, rogamus supplices, per tuam infinitam bonitatem. Amen.

De Constantia. S. VIII.

Constantia est virtus, qua quacumq; impedimenta virtutis, vel ex ipsa humani cordis mobilitate vel ex causis extrinsecis proueniētia, superamus, & in bono stabiliter permanemus. In hoc ergo à perseuerantia distinguitur, quod hæc difficultati ex longitudine tēporis dimanāti resistit, illa vero reliqua extrinseca impedimēta & humani ingenij instabilitatem respicit. Istamq; esse cōstantiæ naturam, satis indicat Ambrosius *in his Amb. 2. verbis: Gratia preparāda est animi Offic. 6. 28 exercenda mens, stabilienda ad*

tiam, vt nullis perturbari animus possit terroribus, nullis frangi molestijs, nullis supplicijs cedere.

Incitamenta ad constantiam sunt:
I. Constantia sanctorum Martyrum, qui tormentis acerbissimis interrogati, & timore mortis adacti, vt fide desererent, semper immobiles perstiterunt, & nunquam verum Deum abnegarunt. Item constantia omnium sanctorum, qui inter magnas difficultates nunquam a desiderio perfectionis auulsi sunt. Nos igitur, qui non vsque ad sanguinis effusionem restitimus, neque vsque ad mediocritatem profecimus, vtique debemus eorum exemplis accendi, & ob nulla impedimenta a virtutis inquisitione cessare.

II. Per constantiam protoparentis nostri, erratum corrigimus, & famam amissam vtcunque resarcimus. Ille enim, quia in veritate non steterit, & verbis vxoris emollitus est, seipsum & nos perdidit. Hoc autem mihi sane facinus detestamur, & damnum seu nobis illatum reparamus, cum

in gratia, nobis per Iesum Christum Saluatorē nostrum restituta, persistimus, & impedimenta vniuersa virtuti reluctantia prosternimus.

III. Bonum amittimus, à quo per inconstantiam resilimus, & ad virtutem capeffendam necesse est vsque ad finem persistere, nec sufficit eius studium inchoare. Quòd si cordis instabilitas nos ad id, quod coepimus, deserendum sollicitet, aut quæuis impedimenta insuperabilem esse difficultatem obtendant, expendamus animo, Deum, cuius potentia nulla est mensura, nostrum auxiliatorem esse, qui & impedimenta nobis, non aliter quam *lapidem sepulchri sanctis mulieribus tollet*, & omnē difficultatem superabit. Vnde ipse ait per Isaiam: *Ne timeas, quia ego tecum sum, ne declines, quia ego Deus tuus confortauit te, & auxiliatus sum tibi, & suscepit te dextra iusti mei.*

Mar. 16. 4.

Isa. 41. 10.

Actiōnes Constantiæ sunt: I. Statū perfectionis, quem semel arripimus, nunquam mutare.

I. 3

II. Mo-

II. Modum orandi, & nos cohiberi, & in virtutibus proficiendi, quæ à maioribus didicimus, nisi manifestè à Deo ad alium vocemur, semper tenere.

III. In loco aut ministerio, in quo nos obedientia posuerit, sine vlla inquietudine requiescere.

IV. Superfluos discursus, & secularium non necessarias visitationes, & à nostro instituto aliena negotia fugere.

V. Cogitationes & desideria, in vno, scilicet in Deo, quem vt finem quærimus, fixas habere.

VI. Ab his, quæ Deo placent, ob nullam obortam difficultatem cessare.

VII. In desiderio proficiendi & virtutem augendi, nunquam in te pesce-
re.

Postulatio Constantiæ; Domine Iesu Christe, qui ab hostibus veritatis in crucem actus, & ad descendendum inuitatus, descendere noluiti, vt nostram redemptionem perficeres, & ad constantiam animares: fac
nos

nos, oramus intentè, tuæ inuictæ cō-
statię imitatores verissimos, vt à cru-
ce, quam pro te semel portare cœpi-
mus, nunquam per ignauiam desista-
mus. Amen.

De virtute Temperantiæ.

CAPVT IX.

POSTREMA ex virtutibus mo-
ralibus est temperantia, quæ
ad cohibendum appetitum con-
cupiscibilem data est; in eoq̄ue ap-
petitu residet; licet secundum ali-
quos non inferioris notæ Theolo-
gos, in voluntate quoque resideat.
Putant enim omnes, virtutes, ad For-
titudinem & Temperantiam perti-
nentes ex duplici habitu coalescere,
quorum alter afficit appetitum, al-
ter verò voluntatem. Sed quia hoc
non est, nostri instituti definire, nec
asserimus, nec negamus. Temperan-
tiæ, multæ sunt, tum species, tum
potentiales partes, seu virtutes an-
nexæ, quæ hominem temperatum